

מ"ת 65673/10 - ה.ה. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 13-10-65673 מדינת ישראל נ' ה'
בפני כב' השופט יונתן אברהם
ה.ה.

מדינת ישראל
נגד

החלטה

כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של חבלה בכונה מחייבת, לפי סעיף 329(א) לחוק העונשין, שבוצעה כלפי אחיו, אשר היה בשעת המעשה קטין.

לפי תיאור כתוב האישום, עקב מחלוקת בין הצדדים הפל המבוקש את אחיו ארצה, בטע בראשו והיכה אותו במכות אגרוף בראשו, עד כדי שאחיו איבד את הכרתו ונגרמו לו שברים בגולגולת ודימום תוך גולגולתי. כמו כן, נטען כי על אף שנאים שעמדו בסמוך על גג ביתם קראו לו והפיצו בו שיחדל מעשיין, הוא המשיך בהם. בסופו של דבר, הותיר את אחיו מחוסר הכרה על הרצתה ועזב את המקום.

לאחר דיון בבקשתו בעצרו עד תום ההליכים, שוחרר המבוקש, המתגורר באופן קבוע בכפר טובא, לחלופת מעצר מלא בכפר רומת הייב.

חלפו מאז האירוע 7 חודשים.

בפני בקשה המבוקש להתריר לו לוחזר בכפרו, אמן לא לבית הוריו בו התגורר, אלא לבית דודתו אשר תשמש כمفקחת עליו יחד עם בעלה. במקור נתבקשתי גם לאפשר לו לצאת לעבודה לחלוופין עם שני נהגי משאיות כעוזר נהג, אולם במהלך הדיון צמצם ב"כ המבוקש את בקשתו להוחזרו לכפר בשלב זה, עד שתמצא לו עבודה במקום קבוע, וזאת נוכח חלק מהתנגדות המשיבה, אשר נומקה בכך כי באופן המבוקש לעבוד, לא ניתן היה לדעת הין נמצא המבוקש בכל עת.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשתה בכללותה, לרבות האפשרות לחזרתו לכפר טובא. לטענתה, אמן אחיו של המבוקש, אשר הינו נפגע העבירה, מרבה לבקרו גם במקום חלופת המעצר, אולם בתיק זה נתקבלה עדותם של שני עדים שהוזכרו לעיל, וככל שישוב המבוקש לכפרו, מתקיים החשש להשפעה עליהם וכן נטען למסוכנות לפנייהם.

שקלתי את טיעוני הצדדים בcobד ראש ואין באפשרות להיעתר לבקשתה.

בשעתו הציג לעיוני חומר החקירה אכן עליה, כי בלבם של אוטם עדים מוקון חשש בעקבות אירועים שקרו נוכח מסירת עדותם,DOI בכר כדי לקבוע כי אכן קיים חשש להשפעה על עדותם, ככל שישוב המבוקש לכפרו.

נוכח חזרת ב"כ המבוקש מבקשתו לאפשר את העבודה שהזכרה, אני מוצא **לצין**, כי ראוי שבכל הצעה למקומות עבודה עתידי, יוצג מקום עבודה קבוע ולא מקום עבודה על משאית שאיש אינו יכול לעקוב אחריה בשעות היום. לקיומה של כתובת קבועה למקומות עבודה, יש משמעות הרטעתית מבחןת המבוקש אשר יודע שיכל ומשטרת ישראל תגיע לביקורת בכל רגע נתון, גם אם לא מתבצעים ביקורים שכאלה באופן תדר.

אני מוצא **לצין**, כי בדברי ב"כ המשיבה לא הובעה התנגדות עקרונית ליציאתו של המבוקש לעבודה, כל עוד זאת אינה פוגעת בהשגת מטרות המעצר, כפי שפורטו לעיל.

אשר על כן, וככל שתבוא הצעת עבודה במקום קבוע, כשם מקום המגורים ישאר מחוץ לכפר, זו תישקל בחובב.

נוכח האמור, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ד, 22 Mai 2014, בהעדך הצדדים.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדים.